

lem af Valgbestyrelsen, som førte Valglisten for Skovby Sogn, der var det eneste Sogn, som stod tilbage, havde underrettet Formanden om, at de tilstedekomende Vælgere havde afgivet deres Stemme, og uagtet jeg flere Gange henvendte mig til Vedkommende i saa Henseende, og det stedse hedte sig, at nu vare de strax færdige, traf det dog ud til henved Kl. 7, da de endelig erklærede, at der var en Uoverensstemmelse mellem Valglisten og Stemmelisten, som de ikke vare i Stand til at have. Saalænge stod altsaa Valghandlingen aaben, og han antog ikke, at det kunde formenes Gisteførerne at svare paa en til dem rettet Forespørgsel om, hvorledes det stod sig med Afstemningen. Om En eller Anden havde formaaget Vælgere til at gaa op at stemme, saalænge Valghandlingen ikke var sluttet, ansaa han for fuldkommen lovligt. Det var i det Hele meget faa Stemmer, der bleve afgivne under Opholdet, og disse vare saavel for Antonsen som for Petersen, og efter al Sandsynlighed vilde de være blevne afgivne ogsaa uden Opholdet, naar den befalede Opfordring til Vælgene efter Valglovens § 42 var givet.

I den næste Erklæring, som afgaves efter Anmodning fra Sættedommeren, hedder, det: Jeg er fuldkommen vis paa, at det er tilkjendegivet Valgbestyrelsens Medlemmer, at de havde at underrette Formanden, naar der ingen flere Vælgere meldte sig for at stemme, hvilket ogsaa skete efterhaanden, og først da den i § 42 befalede Underretning ogsaa fra Skovby Sogn var givet, samlede Valglisten og Stemmelisten i Valgbestyrelsens Lokaler, hvorefter han traadte ud paa Tribunen og tilkjendegav Valgforsamlingen, at Afstemningen vilde blive sluttet, naar Ingen nu var tilstede, der ønskede at stemme. Saavidt han mindes, mødte der Ingen. Hvad han derimod ikke med afgjort Bished erindrede, var, om det før Afstemningen blev betegnet Vælgene det Sted, hvor Valglisten vilde blive samlede.

Den sidste Erklæring, som afgaves, efter at Formanden efter sit eget Ønske havde modtaget en Udskrift af det af Sættedommeren optagne Forhør, indeholder en Udtalelse om, at det er muligt, at det ikke blev tilkjendegivet Vælgene før den skriftlige Afstemnings Begyndelse, hvor Valglisten skulde samles, thi han havde allerede den Gang i flere Timer haft en haard Kamp at bestaa for nogenlunde at holde Orden paa den i højeste Grad larmende og skrigende Vælgerforsamling, hvor to Partier stode saa skarpt som muligt overfor hinanden, og hvor der udfordredes den allerstørste Anstrengelse for at skaffe det ene Partis Talere Ro til at tale for det andet Partis Raaben og Skrigen. Han kan ikke erkjende, at det efter Valglovens § 42 skal bekjendtgjøres for Vælgene, hvor de Personer kunne komme til at stemme, som ikke tidligere havde gjort det; det er først, efter at samtlige Valglisten ere samlede hos Formanden, at det

skal bekjendtgjøres for Vælgene, at de endnu kunne afgive deres Stemme. Hvad angaar det Klokkeslet, da Afslutningen af Afstemningen fandt Sted, da maa han indrømme, at han i sin første Erklæring har taget Feil af dette. Det maa være langt tidligere end henimod Kl. 7, sandsynligvis mellem Kl. 5 og Kl. 5 $\frac{1}{2}$, hvorfor ogsaa taler, at der efter den Tid foretoges, hvad § 43 bestemmer, foruden en Forhandling om den Indflydelse, der maatte følge af Skovbylisternes Uoverensstemmelse, og Udfaldet af Valget dog blev proklameret omtrent Kl. 7; men han tænkte ved Afattelsen af sin første Erklæring ikke over, at der kunde blive Spørgsmaal om Klokkesletet, og lagde derfor ikke Mærke dertil. Han var desuden op ad Eftermiddagen meget fatigeret af Dagens Anstrengelse, da han ikke havde forladt Raadhuset hele Dagen og ikke nydt det Mindste. Han var ikke i Stand til at erindre, om han, da Skovbyerne med deres Bitter gif bort, muligvis kunde have sagt, at den indløbne Feil vel ikke var af anden Bestaffenhed, end at den ved lidt nyere Eftersyn kunde hæves. Dette traf imidlertid ud, og Valghandlingens Afslutning blev derved forsinket. Men den indløbne Feil havde allerede forinden bevirket, at Stemmeafgivningen ikke kunde sluttet tidligere end anført, da Skovbyerne vare de Sidste, han modtog den befalede Melding fra. Han indrømmer, at Opgangen kunde have været bedre indrettet, naar det havde kunnet forudses, at en saa usædvanlig Mængde Vælgere vilde møde, omtrent 3 Gange saa mange som tidligere. At der ad Bagtrappen igjennem Arræstforvarerens Leilighed er kommet Vælgere op og ned, hørte han henimod Slutningen af Valget, men han havde ikke haft det Mindste med dette Arrangement at gjøre, og han var overbevist om, at der ved Afbenyttelsen af samme ikke var gjort Forskel paa Landboere og Byens Beboere. At hans Fuldmægtig i Forening med Andre havde delt Byen i 12 Distrikter for at opfordre Beboerne til at gjøre Brug af deres Valgret, hørte han først paa selve Valgdagen, men det faldt ham ikke ind, at Nogen kunde tro i det Distrikt, hvori han gif, at Opfordringen var en Dobre fra Politiet, men han var ogsaa overbevist om, at hans Fuldmægtig i denne Forretning var bleven betragtet som en af de andre Borgere.

Sættedommeren bemærkede til Protokollen den 16de Januar, at han strax efter sin Hjemkomst den 10de s. M. havde skriftlig hos den ordinære Dommer rekvireret en Udskrift af de første Forhør i Sagen og derhos annodet Samme om i sin Egenfæb af Valgbestyrelsens Formand at ville afgive sin Erklæring i Sagen efter den Anledning, som de da tilveiebragte Oplysninger gave. Han havde imidlertid endnu ikke modtaget den begjærede Udskrift eller Erklæringen og havde derved været sat i en betydelig Forlegenhed ved Sagens videre Fremme. Sættedommeren havde i den Anledning tvende Gange hen-